

[Indenrigsministeren]

bestyrelse, og ellers har der ikke været kontakt til de involverede i sagen.

Hr. Glønborg spørger, om der er brug for at tydeliggøre lovreglerne. Jeg vil sige, at mange af de spørgsmål, der er stillet, viser, at der er mange, der ikke forstår indholdet af ord, love og konventioner, som vi har underskrevet her i Folketinget. Det undrer mig, at mange er så optaget af beskyttelsen af flertallet i stedet for at beskæftige sig med, hvordan man sikrer den enkeltes ret efter love og regler. For det er det, denne sag drejer sig om.

Risgaard Knudsen (S):

Jeg må tage indenrigsministerens sidste bemærkninger som udtryk for, at indenrigsministeren finder, at jeg er uden arbejdsretlig indsigt. Derfor skal jeg gentage mit spørgsmål, idet jeg finder, at jeg ikke fik noget konkret svar.

Mit spørgsmål var, om en tolkning af retten til at lede og fordele arbejdet ikke er et decideret arbejdsretsanliggende og således ikke et styrelsesanliggende.

Formanden:

Indenrigsministeren for en sidste svaromgang.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg må sige helt klart til hr. Risgaard Knudsen, at det, vi påser i ministeriet, er, om offentlige myndigheder træffer lovlige beslutninger. Og det fremgår helt klart – ja, sådan står der i de lærde skrifter – at det er vores opgave at påse lovligheden af beslutninger truffet af offentlige myndigheder.

I den konkrete sag drejer det sig om, hvorvidt den folkevalgte bestyrelse i amtsrådets virksomhed HT træffer lovlige beslutninger. Og vi må konstatere, at man har truffet en beslutning ud fra usaglige hensyn, nemlig begrundet i, hvorvidt en medarbejder var medlem af en bestemt forening eller ej.

Et sådant hensyn kan en offentlig arbejdsgiver ikke tillægge nogen vægt i forbindelse med udøvelse af ledelsesretten. Man kan altså ikke flytte rundt på en medarbejder med den begrundelse, at den pågældende er medlem af folkekirken, tilhører en bestemt race eller er medlem af en bestemt forening. Hvis man begrunder med det, så er det ulovligt.

Så kan man sige: Jamen man begrundede det jo med uro. Dertil kan svares, at vi har domstolens ord for, at det, man ser på, er: Hvad var årsagen til uroen? Man kan altså ikke fremprovokere en uro og bagefter sige: Jamen uroen var årsagen til, at vi måtte handle. Der er klart domstolspraksis for, at man siger: Hvad er årsagen? og ikke: Hvad er virkningen? Det er årsagen, man bedømmer. Og årsagen er her entydigt, at den pågældende har meldt sig ud af en bestemt fagforening.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 395**2) Til trafikministeren af:****Margrete Auken (SF):**

»Kan ministeren bekræfte, at der er risiko for trafiksikkerheden for jernbanen og motorvejen på Storebælts vestbro ved stød fra skibe med en dødvægt helt ned til 1.500–2.000 t, og kan det bekræftes, at der planlægges sikring af bropillerne med sten? Vil ministeren i givet fald oplyse, om denne sikring bliver tilstrækkelig til at afværge påsejlinger i Vesterrenden med risiko for trafiksikkerheden, og vil ministeren oplyse, hvilke følger denne ændring af broen får for vandgennemstrømningen?«

Skriftlig begrundelse

I Folketingets spørgetid onsdag den 17. januar undlod ministeren at svare på, hvor tunge skibsstød vestbroen kunne tåle, skønt det forhåbentlig er helt på det rene, eftersom byggekontrakten er underskrevet og selve byggeriet skal påbegyndes sidst på foråret. Imidlertid oplyste Radioavisen samme dag, at A/S Storebæltsforbindelsen selv angiver 1.500 til 2.000 tons, og at man overvejer at sikre bropillerne med stenkonstruktioner. Men er et sådant indgreb tilstrækkeligt til at sikre mod risikoen fra de skibe, der fysisk kan gennemsejle Vesterrenden, og hvad med miljøet? En af betænkelighederne ved den valgte (beton)løsning på vestbroen var, at den var den ringeste for vandgennemstrømningen, og at man derfor miljøforbedrede den, så godt man kunne, hvorfor de nævnte overvejelser virker modsigelsesfyldte.